

Antal har man troet for Tiden at maatte modsætte sig, idet man antager, at saalange vedkommende Lønningslovs Behandling ikke er afsluttet, bør en saadan ny Foranstaltning ikke foretages. Andre Undringsforslag til § 6 behøver jeg ikke at omtale. — Jeg skal blot gjøre opmærksom paa et Par Punkter i Betænkningen under Samraadene, der findes opførte under Betænkningen Nr. 35. Det er da navnlig det andet og det sidste Punkt, jeg vilde gjøre nogle Bemærkninger om. Det andet Punkt angaar Spørgsmaalet om Standning af Logene ved Viby Station. Der er derom indkommet et Andragende til Ministeriet, og dette er kommet til Finantsudvalget. Det gaar ud paa at opfordre Rejseringen til at lade samtlige Log standse ved Viby. Den nuværende Befordring medfører nemlig for den derboende Befolkning den ikke ubetydelige Ulempe, at de, der med Retour fra Kjøbenhavn skulle tage til Viby, ere nøbte til om Aftenen at kjøre til Borup, som ligger længere fremme, og saa med næste Log lade sig befordre tilbage til Viby, eftersom ikke alle Log standse ved Viby. Dette medfører ogsaa Tab for Statskassen, idet det skal være blevet Pragis i Egnen, at, naar man vil til Borup, saa tager man Retourbillet til Viby og kommer saa til at kjøre gratis Resten af Veien til Borup. Det er en Kraft, som er mindre fordelagtig for Sernbanen; men da den staar i Forbindelse med den ikke hensigtsmæssige Ordning, at ikke alle Loge standse ved Viby, have vi gjort Skridt for at bevirke, at de alle komme til at standse der. Dette har været Gjenstand for Omtale i Samraad med den høitærede Minister, som imidlertid dengang ikke havde gjort sig bekendt med Andragendet, da dette først samme Dag var indkommet. Jeg skal derfor blot igjen henlede hans Opmærksomhed paa Spørgsmaalet og anbefale det til hans Dverveelse. Hvis det kunde gjøres Noget i saa Henseende, vilde det vist være til Alles Fordel. — Et andet Spørgsmaal, som har større Betydning, er det, der er omtalt som Nr. 6 blandt dem, der have været forhandlede ved Samraad. Trede Medlemmer ville vide, at der oftere kommer Andragender herind, som gaar ud paa at lade Erstatning tilflyde Beboerne i visse Egne for Brandskade, der er foraartaget ved Sernbanekjørsler. I Almindelighed er det meget vanskeligt at bevise, at en saadan Brandskade er foranlediget ved Sernbanekjørselen, idet det ligefremme Bevis for, at den er kommen derfra, kun vilde kunne staffles tilveie ved Vidner, og saadanne i Almindelighed ikke have været tilstede, hvorfor det ikke suldtud kan konstateres, at Skaden virkelig skyldes Banen. I mange Tilfælde vil der imidlertid kunne staffles, om ikke Visshed, saa dog saa stor Sandsynlighed for, at Skaden skyldes Banen, at det vilde være urimeligt at negte Erstatning. I Udvalget har der været forhandlet om Sagen, og det har ikke været blindt for de Banstigeligheder, der kunne opstaa af at

komme ind paa den Pragis at give Erstatning; men det har ikke bestemtindre anset det for rigtigt i Betænkningen at udtale, at det er villigt til at gaa ind paa en Bevilling paa dette Omraade. Men selvfølgelig maa Udvalget ønske at høre den høitærede Ministers Mening om denne Sag, og jeg skal derfor tillade mig at henlede hans Opmærksomhed paa det under Nr. 6 omtalte Spørgsmaal. Yderligere Bemærkninger giver dette Afsnit mig ikke for Dieblisset Anledning til.

Thomsen: Med Hensyn til § 6 er Stillingen den, at der kun er et enkelt Undringsforslag, som Mindretallet ikke har kunnet være Medforslagsstiller af. Dette er Undringsforslaget under Nr. 14, som angaar Regtelse af Bevilling af 1,600 Kr. til Oprettelsen af 4 nye Telegrafstpostter. Det er ikke Hensigten hermed at forøge Personalet, men den høitærede Minister har foreslaaet dette Bølsø for at forbedre Avancementsforholdene under Telegrafvesenet. Vi kunne ikke slutte os til den Motivering, der er fremsat af det ærede Flertal, at, da Lønningsloven for Telegrafvesenets Embedsmænd for Tiden er Gjenstand for Behandling paa Rigsdagen, skulde dette være hindrende for denne Forandring. Ivertimod, da det stiller sig tvivlsomt, hvorvidt denne Lønningslov virkelig vil blive vedtagen, maa vi anbefale den høitærede Ministers Forslag om Oprettelsen af disse 4 Telegrafstpostter. Nagtet der altsaa kun er dette ene Undringsforslag, med Hensyn til hvilket vi ikke ere Medforslagsstillere, vil jeg dog gjerne tillade mig at omtale et enkelt af de Undringsforslag, der ere stillede af hele Udvalget. Den ærede Ordfører anbefalede det, forekommer det mig, paa det Bedste; men da han jo har henvist til den Begrundelse, der staar i Anmærkningerne, tror jeg dog, da det meget ofte stilles sig saaledes, at ikke Alt i Anmærkningerne bliver læst just med den allerstørste Grad af Grundtighed, at det maaste vil være enkelte Medlemmer kjækkomment at kunne høre noget Nærmere om Motiveringen af dette Forslag. Jeg haaber, at den ærede Ordfører ikke tager mig ilde op, da vi ere enige i at anbefale det, og da jeg selv særlig interesserer mig derfor, at jeg gaar lidt nærmere ind paa dette Forslag. Det er Forslaget under Nr. 6, som gaar ud paa en Forhøielse af Postbudenes og Pakmestrenes Lønninger. Forholdet er nemlig saaledes, at der her i Kjøbenhavn — det er de kjøbenhavnske Postbude, der er Tale om — i de seneste Aar er kommet en meget betydelig Forøgelse af Postbudenes Arbeide, en Forøgelse, der har en dobbelt Grund. Den ene Grund er den, at der er stet meget store og talrige Byggeforetagender og tillige en Forøgelse af Befolkningen saaledes, at det kan paaregnes, at der indtil 1ste April 1881 for de sidste 2 Aars Bedkommende vil være en Forøgelse af 120 Sufte, hvoraf flere have dobbelt Dpgang, saa at der i Alt